

דבר המנהל לפתיחת שנת הלימודים תשפ"ה

קהילת הגמנסיה,

לפני למעלה מאלפיים שנה שגשגה ביוון תרבות אדירה, שהניחה רבים מבסיסי העולם המערבי בו אנו חיים. תרבות יוון זו אולי שוות ערך לספר הספרים שלנו בהשפעתה על עולמנו. אחד משיאי התרבות הזו, הייתה "האודיסאה" של הומרוס. סיפור ארוך, המתאר את הניסיון של המלך אודיסאוס לשוב אל האי שלו, איתקה.

כמו אודיסאוס, דומה שגם אנחנו רוצים לחזור הביתה, אל המוכר. אל "האי שלנו" בגמנסיה. אל שנה נורמלית שבה פוגשים חברות וחברים, לומדים, מרחיבים אופקים ומחכימים, מטיילים בארץ שלנו בבטחה; בלי מסכות ובידודים, בלי מלחמות, בחברה ישראלית מאוחדת, השואפת לקיום טוב משותף. פשוט לחיות בשגרה שהייתה מוכרת לנו שנים כה רבות ושהייתה במידה רבה מובנת לנו מאליה. למול שאיפה זו, הפרידה שלנו מהבוגרות והבוגרים שלנו ממחזור ק"ד, הייתה קשה במיוחד. קשה היה לדעת שגיוסם לצבא הוא בעת מלחמה. אנו מאחלים להם ולכל החיילים שעמם בריאות ובטחון. למרות שאיפה זו, אנו מתחילים שנה עם אתגרים גדולים ברמה הלאומית. ובכל זאת אנו עדיין מייחלים בכל לב שיגיעו אלינו ימי שלום במהרה ושישובו לביתם כל אלה שהנסיבות האחרונות הרחיקו אותם מביתם - החטופים, המפונים, המילואימניקים והחיילים. אנו מייחלים שבמהרה תהפוך השנה הזו ותיפרש כך שתהא שנה נורמלית.

**כפי שכתב אבי קורן:
"את הגשם תן רק בעיתו
ובאביב פזר לנו פרחים
ותן שיחזור שוב לביתו
יותר מזה אנחנו לא צריכים".**

לאחר יחול לב זה, ראוי בכל זאת לתהות איזו שנה נורמלית אנו רוצים? נעמי שמר מאחלת לנו "שיפה ושונה תהא השנה". אהוד מנור מאחל ש"אנפה לבנה תפרוש באור כנפיים והשמש תזרח בתוכן". בתלמוד הבבלי נכתב בתחינה "תכלה שנה וקללותיה". לאה גולדברג מבטיחה לנו כי בכל שנה "יש מישהו הרוצה רק טוב". אנו בגימנסיה שואפים תמיד לשנה של הגשמה ערכית, של למידה, צמיחה וחברות. ואולי, אם חוזרים אל הרצון לשוב אל האי הנורמלי שלנו בגמנסיה, אל האיתקה שלנו, עלינו לדבוק דווקא בדבריו של המשורר היווני קוואפיס, שמלמד אותנו שעצם המסע הוא החשוב:

**"איתקה העניקה לך מסע יפה.
אלמלא היא לא היית פלל יוצא לדרך".**

נצא אם כן אל הדרך, בתקווה כנה ועמוקה שהמסע שלנו יהיה בשנה טובה, שנת שלום ושלווה. בשנה נורמלית.

עופר טס
מנהל הגמנסיה